

12. biblijska doktrina

Bogosluženje koje nikad ne prestaje

PRVI DEO: OPŠTI PREGLED

Ključni tekst: Psalam 104,33

Pojam bogosluženja se može sumirati na sledeći način: odgovor stvorenja na darove Stvoritelja. Dve biblijske istine su očigledne u ovom sažetku.

Prvo, Bog je ljudskom rodu darovao mnoge blagoslove. Ovi darovi treba da pobude zahvalnost u ljudskom srcu za veliku Božju ljubav kako bismo se mogli pridružiti psalmisti „da razglašujem hvalu Tvoju“ o svim „čudesima Tvojim“ (Psalam 26,7). Revnost psalmiste da pred drugima veliča Božju moć podseća nas da bogosluženje ima evanđeosku dimenziju. Prema tome, kao crkva, svetu treba da objavimo dela koja je Gospod učinio za svakog pojedinca, kao i Njegovu božansku milost.

Drugo, ljudska bića imaju urođenu sklonost da odgovore na Božja čuda. U odgovoru na božansku blagodat, treba da se poklonimo zahvalnog srca, pokoravajući sve u svom životu volji svog Stvoritelja i Otkupitelja.

Bogosluženje treba da izvire iz srca. U isto vreme, Knjiga Psalama uči nas da bogosluženje ne treba da se vodi hirovito. Postoje odgovarajući načini da se ukaže poštovanje Gospodu. Mudro održavanje ravnoteže između zahvalnosti i poslušnosti pune poštovanja učiniće naše bogosluženje prijatnim i ujedinjujućim.

DRUGI DEO: KOMENTAR

Psaltir je knjiga bogosluženja i knjiga za bogosluženje. Svaka pesma i molitva, na neki način, iskazuju vernost Bogu. Razmotrimo različite pristupe bogosluženju u ovoj svetoj crkvenoj pesmarici.

Psalam 3: jutarnje i večernje bogosluženje

David je napisao Psalam 3 u vreme nevolje. David zna da može da se pouzda u Boga, i da će ga Gospod čuti (Psalam 3,4). Božje nežno staranje svakodnevno jača Davidovo poverenje u božansku vernost, kao što Psalam 3,5 otkriva. Ovaj tekst takođe osvežava sećanje na Psalam 55,17: „Večerom i jutrom i u podne tužim i uzdišem, i čuće glas moj.“ Ovaj stih nas uči da se bogosluženje može održati u srcu u svakom trenutku tokom dana.

Takođe, mesto ili lokacija ne predstavljaju smetnju našem bogosluženju. Psalam 4,3 glasi: „Gospod čuje kad Ga zovem.“ Psalmista odmah dodaje: „Gnjeveći se ne grijesite; razmislite u srcima svojim na posteljama svojim, i utolite.“ (Psalam 4,4) Bilo iz privatnosti spavaće sobe, kao u slučaju psalmiste, ili iz stenovite izolacije na Patmosu, gde je apostol Jovan bio izgnan, naše molitve se uzdižu Bogu, neometene geografskim položajem ili lokacijom.

Psaltir je pun ličnih molitava, žalopojki i blagoslova (Psalam 9; Psalam 10; Psalam 30; Psalam 32; Psalam 34; Psalam 40; Psalam 41; Psalam 92; Psalam 107; Psalam 116; Psalam 138). Zajedničko bogosluženje vernika počinje posvećenošću svakog člana crkve ličnoj pobožnosti.

Psalam 22: bogosluženje na velikom skupu

U Psalmu 22 primećujemo da David iznosi svoje stanovište u prvom licu jednine (Psalam 22,22.25). Bliskost i neposrednost ovog gledišta potkrepljuje misao da zajednička hvala vernika započinje pojedincem koji proslavlja Boga. David objavljuje: „Kazujem ime Tvoje braći; usred skupštine hvaliće Te.“ (Psalam 22,22) Zatim dodaje: „Tebe ču hvaliti na skupštini velikoj; zavjete svoje svršiću pred

onima koji se Njega boje.“ (Psalam 22,25) Kakva pouka za nas dok nastojimo da uđemo u Božje prisustvo na bogosluženju! Psalam 22 nam pokazuje važnost zajedničkog bogosluženja u crkvi za našu veru i životnu snagu. Našoj deci treba pomoći da shvate ovu važnu istinu kada ih vodimo u crkvu. Štaviše, mi idemo u crkvu u duhu poniznosti, ne toliko da primimo blagoslov koliko da ga darujemo i budemo blagoslov.

Iako je lično posvećenje osnova za zajedničko crkveno bogosluženje, moramo isto tako istaći da vernici ne mogu napredovati ukoliko su izolovani. Prema tome, psalmista se pridružuje telu Božjem naroda u bogosluženju u tekstu Psalam 22,22-25. Tvrđnja „mogu da proslavljam Boga kod kuće; nisu mi potrebni vernici“ gubi na snazi pred ovim tekstom. Zajedničko crkveno bogosluženje donosi jedinstvo, neguje ljubav među Božjim narodom i širom sveta oblikuje naš identitet.

Bogosluženje u širem smislu

Kao što je zabeleženo u prvoj lekciji, Psalmir se završava Psalmom 145. Poslednjih pet pesama – od 146. do 150. Psalma – čine veličanstven zaključak knjige. S obzirom da je ukazivanje časti imenu Svemogućeg Boga cilj našeg obožavanja, ovih poslednjih pet melodija je prikladno posvećeno Njegovom obožavanju i hvali: „Pojte Gospodu pjesmu novu; hvala da Mu je na saboru svetijeh.“ (Psalam 149,1)

Glagol *halal* (jevrejski „slaviti“) koristi se u Psalmima 146-150 preko trideset puta, i svaka upotreba je povezana sa samim Bogom. Naši razlozi za proslavljanje Gospoda su, kao što je navedeno u ovim psalmima, mnogostruki. Gospod je naša pomoć i nada (Psalam 146,5); On je Stvoritelj i Održavalac (Psalam 146,6; Psalam 147,4.8.9.16-19); On brani i izbavlja uboge i potlačene (Psalam 146,7-9; Psalam 147,2.3); On podržava ponizne i kažnjava bezbožnike (Psalam 147,6; Psalam 149,4-9); On ispunjava potrebe svog naroda (Psalam 147,14; Psalam 146,7-9); i on zauvek vlada (Psalam 146,10). Psalam 148,13 sažeto iznosi vodeći razlog za naše bogosluženje i proslavljanje Boga: „Jer je samo Njegovo ime uzvišeno, slava Njegova na Zemlji i na Nebu.“ Gospod je jedini Bog, i On je dostojan hvale zbog svog „visokog veličanstva“ (Psalam 150,2).

Naše bogosluženje, i javno i lično, treba da bude održano mudro i pažljivo. Svakog dana treba da odvojimo vreme, a naročito svake Subote, da se podsetimo blagoslova koje je Gospod izlio na nas. Beleženje svakog blagoslova u dnevnik bilo bi od neprocenjive koristi i za našu veru i za bogosluženje.

Kao što smo već zapazili, bogosluženje je zajedničko iskustvo u kome učestvuje celo telo Hristovo (Psalam 147,12.19.20; Psalam 148,14; Psalam 149,1; Psalam 150,1). Iako pojedinac može da obožava Boga sam u privatnosti svoga doma, i prema ličnom razumevanju Pisma, Gospodnja je namera bila da se obožavanje iskazuje u Njegovom Svetilištu (Psalam 150,1) ili drugom posvećenom mestu za bogosluženje, na zajedničkom skupu „na saboru svetijeh“ (Psalam 149,1). Naše bogosluženje nije kompletno ako se stalno udaljavamo od ostalih i odajemo poštovanje Bogu sami.

Poslednje pesme Psaltira ne samo da pozivaju Božji narod da proslavlja Njegovo ime, već poziva ceo svet da obožava Stvoritelja i oda Mu poštovanje. „Sve što diše neka hvali Gospoda.“ (Psalam 150,6; uporediti sa Psalam 148,11.12) Kao što smo naučili ove sedmice, bogosluženje ima evanđeosku dimenziju. Ako je naše bogosluženje radosno, kreativno, inkluzivno i raznoliko, možemo pridobiti ljude za Gospodnje carstvo, i pridobićemo ih.

U skladu sa ovim prirodno se javlja sledeće pitanje koje zahteva određeno istraživanje: Koliko opsežno i sveobuhvatno treba da bude naše proslavljanje Boga? U Psalmu 148 psalmista podstiče ne samo anđele da proslavljuju Božje ime (Psalam 148,2), već i „Sunce i Mesec“ i „zvezde sjajne“ (Psalam 148,3). Kroz personifikaciju ovih stvorenih stvari i nebeskih tela (Psalam 148,3.4.7-10), psalmista nam

prenosi ideju da bogosluženje treba da prožima svaku sferu života. U svetlu ove biblijske istine, mnogi od nas, koji smo ograničili svoju hvalu i poštovanje prema Bogu samo na Subotu, postupiće dobro ukoliko ponovo razmotre svoje shvatanje obožavanja Boga i svoju praksu.

Poslednje tema za razmišljanje u Psalmima od 146. do 150. jeste upotreba instrumenata u obožavanju Boga. Sedam instrumenata se spominje u ovim poslednjim psalmima: 1) harfa (Psalam 147,7; Psalam 149,3; Psalam 150,3), 2) bubanj (Psalam 149,3; 150,4), 3) truba i 4) gusle (Psalam 150,3), 5) žičani instrumenti, 6) organ (Psalam 150,4) i 7) „kimvale gromovne“ (Psalam 150,5). Bogosluženje zahteva da Bogu prinesemo najbolje darove, i oblast muzike nije izuzetak. Sva tehnologija koju imamo danas na raspolaganju sigurno predstavlja blagoslov u službi u crkvi. U isto vreme, ništa ne može da se poredi sa živim pevanjem i muzikom. Ne samo da je takva muzika ličnija i neposrednija, već ima silu da dodirne srca na jedinstven način. Na osnovu ovih stihova, roditelji će dobro postupiti ako ohrabre svoju decu da nauče da sviraju neki muzički instrument i da pevaju. Treba da učinimo sve što možemo da olakšamo upotrebu različitih vrsta instrumenata na bogosluženju. Konačno, središte pažnje sve muzike na našem bogosluženju treba da bude da uzdignemo svog Spasitelja.

TREĆI DEO: PRIMENA U ŽIVOTU

Bogosluženje je sastavni deo vernikovog iskustva, ne samo njegov dodatak. Knjiga Psalama pruža motivaciju i nadahnuće našem molitvenom životu. Dakle, treba pažljivo i uz molitvu da čitamo svaki psalm, sa namerom da produbimo svoju zajednicu sa Bogom. Pozovite učenike da pognu glavu i pomole se imajući otvorenu Bibliju pred sobom, koristeći reči Psalama kao svoju molitvu. Na ovaj način uočiće da Psalmi osnažuju njihovo lično predanje i odanost Gospodu.

Razmišljali smo o različitim oblicima bogosluženja u toku ove sedmice i načinima na koje oni mogu postati blagoslov u našem životu i našoj crkvi. Sada, u ovom poslednjem odeljku, okrećemo se praktičnoj primeni ovih načela. Primena različitih oblika bogosluženja ponekad donosi podele među nama u crkvi. To je siguran znak da se krećemo u pogrešnom pravcu. Naučili smo da bogosluženje donosi jedinstvo i sklad među Božjim narodom. Kada vlada skladan duh i namera u našem bogosluženju, vernici osećaju blagoslov iz tog iskustva. Zato je postizanje i održavanje ove ravnoteže toliko važno. Treba da joj težimo u svakoj oblasti bogosluženja, kao što je istaknuto u Našoj lekciji. U poniznosti duha budimo spremni da se priključimo drugim vernicima u skladnom bogosluženju posvećenom našem Stvoritelju: On to očekuje od nas.